

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Richardi Arsdekin Soc. Iesu S. Theol. Professoris
Theologia Tripartita Sive Resolutiones Polemicæ,
Speculativæ, Practicæ, Controversiarum, & Quæstionum,
etiam recentissimarum, quæ in Schola, & ...**

Missionarijs, & alijs animarum Curatoribus, & Theol. studiosis solerter
accommodatæ ...

Complectens copiosè Resolutiones Theologicas, etiam modernas, ad
proxim accommodatas

Archdekin, Richard

Antverpiæ, 1682

Caput 6. De Extrema unctione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40873

nis.

Forma integra Clementis VIII.in Rituali Ro-

mano expressa ut eâ omnes utantur , tradita est

supra par.3.tract.3.in fine.

Nota etiam motiva valde idonea ad conci-

piendum dolorem, & formam variam eliciendi

actum Contritionis pro hoc Sacramento reperi-

ri infrâ de praxi assistendi moribundis in fine hu-

jus Operis : Item Remedia & documenta con-

tra singulas species peccatorum,traduntur infra

tract.6.in fine.

C A P U T VI.

De Extrema Vnctione.

Definitur , Sacramentum novæ Legis con-

stans Unctione Olei sacri, & Sacerdotis de-

precatione, ordinatum ad salutem moribundi,

quoad animam & corpus. Institutum videtur

una cum Poenitentia à Christo post Resurrectio-

nem. Promulgatum est aperte Jacobi 5. ubi

dicitur : *Infirmatur quis in vobis, inducat Presbyteros*

Ecclesie, ut orent super eum, ungentes illum Oleo in no-

mine Domini, & oratio fidei salvabit infirmum, & alle-

vabit eum Dominus, & si in peccatis sit remittentur ei.

Quibus verbis indicatur Minister , subjectum

materia, forma, & effectus, qui est etiam remis-

sio peccatorum, hæc autem remissio non fit sine

infusione gratiæ, quæ sunt omnia ad verum no-

væ Legis Sacramentum necessaria.

1.Hinc dicendum primò, materiam remotam

hujus Sacramenti esse Oleum benedictum: quod

renovandum est quotannis in Cœna Domini ,

veteri

178 Pars 3. tr. 1. cap 6. De Extrema Unctione.
veteri exusto : si tamen novum haberi non pos-
sit , licet uti antiquo ; & si hoc non sufficiat ,
aliud consecratum , vel in necessitate non con-
secratum (in minore tamen quantitate quam
vetus est) addi potest. Non esse tamen alienum
à praxi Ecclesiæ , ut paulatim & per vices (si ita
requirat necessitas propter copiam infirmorum)
longè major quantitas addatur , quam ab Epis-
copo fuerit consecrata. Diana , Bonac. Iesuſus , &
alij.

2. Materia proxima est unctio certarum par-
tium corporis , saltem quinque sensuum , vel si
mutilati sunt , vicinarum partium , facta à Sa-
cerdote : non necessariò id fit contactu imme-
diato manus : nam peste grassante potest uti
virgā oblongā Oleo tinctā , quam poste à com-
burat , Sylv. Chapeavill. Diana.

3. Sunt , qui putent , unam tantum Unctionem
esse de essentia Sacramenti , adeòque in periculo
pestis , & simili necessitate sufficere inungere u-
num tantum organum maximè obvium , vel po-
tiùs caput , quod in eo sensus maximè vigeant ,
dicendo : Per istam sanctam Unctionem , &
suam piissimam misericordiam indulget tibi
Dominus quidquid deliquisti per visum , audi-
tum , gestum , odoratum , tactum &c. Verū
cūm alij Doctores communiter repugnant , tu-
tiūs erit (quod suadet Laym. & Dian.) eo casu u-
num oculum , aurem , manum , narem , & os ve-
lociter sine crucis forma ungere , dicendo uni-
cam formam complectentem reliquas. Illud
verò certius est , pedes . aut renes inungere non
esse essentiale : immò quoad renes non est decens ,
præsertim in feminis , & viris religiosis id èoque ,
in illis omitti solet. Henriq. Sà. Tol. Suar. Bellarm.
hic cap 10. in fine.

4. Hoc

4. Hoc Sacramentum tantum dandum est in mortis periculo ex morbo, vulnere, partu, vel senectute: quia hi soli sunt infirmi. Iterari potest quoties occurrit novum periculum moraliter diversum vel in eodem, vel in alio morbo; neque expectare licet, donec usu sanitum carant, vel omnino sint desperati. In dubio vero de vita, dandum erit sub conditione. Laym. Sylv. Shar.

5. Ordinariè, nisi obstet causa rationabilis, præmittenda est Confessio & Communio, ob Ecclesiæ consuetudinem, Bonac. Licet per se loquendo Confessio non necessariò præmittatur, cum ungendus disponi possit per Contritionem; per accidens tamen prærequiri potest, v. g. si post viaticum peccassat mortaliter, & timeretur post Unctionem non futurum tempus Confessioni, Sacraenta enim magis necessaria tali casu pro securitate priùs fuscipi debent Fill. Barb. Diana p. 5. tr. 3. r. 92.

6. Pueris rationis usi præditis sufficienter ad peccandum, et si sacram Eucharistiam nondum reperirent, malè negatur Extrema Unctio. Quia nonnumquam illorum salus ex robore inde ad extremam luctam acquirendo possit dependere, Suar. Angl. apud Laym. l. 5. t. 8. c. 4. si dubitetur an puer habeat usum rationis, ungendum esse sub conditione docet Lugo, Sancb. Dian.

7. Pastor ex officio tenetur sub mortali dare penitentibus Extremam Unctionem, nisi obstet causa rationabilis, etiam tempore pestis, si absit periculum vitæ, cum enim non sit Sacramentum absolutè necessarium, cum tali periculo non teneri docet Tanner. Dian. &c. Quid si peste infecti sint confessi, posse sine peccato omitti, absolutè docent Dian. Villalo. Tann. Suar. &c. alij plurimi.

& Sacer-

380 Pars 2. tr. 4. cap 6. De Extrema Unctione.

8. Sacerdos alius, si absente Parocho facilè & licetè possit, tenetur ex Charitate ministrare, tantum sub veniali, nisi tamen ægrotus valde indigeret, ut si esset sine omni Sacramento moriturus; tunc enim quidam graviorem obligationem agnoscunt apud *Dian. Laym. l. 5. tr. 2. c. 3.*

9. Etsi perpetuò amentes non sint capaces Extremæ Unctionis, delirantibus tamen administrari debet, si videantur eam petitari si cogitarent, aut doloris signum aliquod præbeant. *Laym. Sylv. Henrig. Quod maximè dicendum est de phæneticis, quando aliud Sacramentum suscipere nequeunt. Barboſa, Dian. p. 5. tr. 3. resol. 84.*

10. Muti, surdi, & cœci, debent etiam intungi prope organa sensuum quibus carent. Quia licet per illos sensus exterius peccare non potuerint, delinquere tamen poterant per potentias internas illis respondentes, vel desiderium actus. *Prepositus, Posſen. Nald. Diana p. 5. t. 6. resol. 11.*

11. Nolle hoc Sacramentum suscipere, aut alteri procurare, secluso contemptu, aut scandalo, aut salutis periculo, non est peccatum mortale, uti docet *Shavez, Laym. Tanner. &c.* Véniale tamen esse id sponte negligere plerique admittunt.

CAPUT VII.

De Sacramento Ordinis.

¶. I. Materia, forma, & conditiones varie ad sacros Ordines requisita.

Ordo est Sacramentum, quo confertur potestas ad functiones sacras, præcipue ad Eucha-